

Sekreti i Orës së Fundit

kron beqaj

Arbi qëndronte mbi çatinë e një rrokaqielli të lartë, duke vështruar ndërtesën e blinduar përballë ndërsa shiu i ftohtë i binte mbi fytyrë. Ai rregulloi kufjen e tij të sofistikuar dhe kontrollloi pajisjet e fundit në rrip, duke ditur se kishte vetëm pak minuta për të ndaluar një katastrofë që po përgatitej në zemër të qytetit.

Me një lëvizje të shpejtë dhe të sigurt, ai u hodh me litar nga çatia dhe u ul në ballkonin e fshehtë të katit të tridhjetë. Arbi përdori një pajisje lazer për të prerë xhamin e trashë dhe hyri brenda pa zhurmë, ndërsa dritat e kuqe të alarmit filluan të pulsonin nëpër korridoret e errëta dhe boshe.

Ai u përball me një rrjet rrezesh lazer vdekjeprurëse që mbronin hyrjen e dhomës së serverit qendror, duke treguar një shkathtësi të jashtëzakonshme akrobatike. Çdo lëvizje e tij duhej të ishte precize deri në milimetër, pasi një gabim i vogël do të aktivizonte mbrojtjen automatike të ndërtesës dhe do të dështonte misionin.

Brenda dhomës së serverit, një hologram gjigant tregonte numërimin mbrapsht me shifra të kuqe: kishin mbetur vetëm pesë minuta deri në aktivizimin e kodit shkatërrues. Arbi nxori diskun e tij të hakerimit dhe e lidhi me konsolën kryesore, ndërsa djersa i rridhte në ballë nga tensioni i lartë që mbizotëronte në dhomë.

Papritmas, dera e blinduar u hap me zhurmë dhe një grup rojesh të armatosura hynë brenda, duke hapur zjarr drejt pozicionit të tij pa paralajmërim. Arbi u hodh pas një tavoline metalike për t'u mbrojtur, duke kthyer zjarrin me saktësi dhe duke përdorur ambientin për të krijuar një rrugë shpëtimi ndërsa shkarkimi i të dhënave vazhdonte.

Kur shkarkimi i të dhënave arriti në tetëdhjetë përqind, ai u detyrua të braktiste pozicionin e tij dhe të hidhej përmes një tubi ventilimi për t'i shpëtuar rrethimit të rojeve. Brenda tubit të ngushtë dhe të errët, ai dëgjonte hapat e rëndë të ndjekësve mbi të dhe zhurmën e alarmit që buçiste në të gjithë ndërtesën e lartë.

Arbi doli me shpejtësi në rrugë dhe hipi mbi motorin e tij të zi të fuqishëm, duke u nisur me shpejtësi marramendëse nëpër rrugët e lagura dhe të ndriçuara nga neonet. Pas tij, dy makina të zeza me xhama të errët po e ndiqnin me egërsi, duke krijuar një skenë ndjekjeje plot rrezik mes trafikut të dendur të natës.

Ai arriti në kullën e madhe të transmetimit në periferi të qytetit, që ishte vendi i vetëm nga ku mund të dërgonte sinjalin e fundit për të anuluar kodin. Makinat e ndjekësve u përplasën pas tij në hyrje të kullës, por Arbi nuk ndaloi për asnjë sekondë, duke vrapuar drejt shkallëve të larta metalike.

Ndërsa ngjitej me nxitim drejt majës, një helikopter lufte u shfaq në qiellin e zi, duke ndriçuar kullën me një projektor të fuqishëm dhe duke krijuar erëra të forta. Arbi mbahej fort pas hekurave të ftohtë, duke sfiduar lartësinë e tmerrshme dhe plumbat që fishkëllenin pranë tij në errësirën e ftohtë të natës.

Kur ora shënoi fiks 00:01, ai lidhi pajisjen e fundit në majë të kullës dhe ekrani i vogël u ndriçua me një ngjyrë të gjelbër qetësuese: Misioni u krye me sukses. Qyteti poshtë tij mbeti i qetë dhe i sigurt, ndërsa Arbi vështronte agimin që po lindte ngadalë pas maleve, duke u zhdukur sërish në hije si një fantazmë.